

بررسی تاثیر برنامه توانمندسازی بر تعامل مادر و نوزاد نارس بستری در بخش مراقبتهای ویژه نوزادان

نسرین مهرنوش^۱، لیلی بریم نژاد^۲، نعیمه سیدفاطمی^۳، حمید حقانی^۴

۱- دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

۲- دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۳- دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۴- دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

Email: mehrnosh_6205@yahoo.com

زمینه و هدف: بستری شدن نوزاد نارس در بخش مراقبتهای ویژه نوزادان باعث میشود اعضای خانواده حس فقدان را تجربه کنند و ارتباط عاطفی مادر با نوزاد مختل شود. والدین در برقراری تعامل با نوزادشان با مشکل مواجه میشوند. این روند تعامل نوزاد- والدین رشد و تکامل عاطفی و جسمی نوزاد را تحت تاثیر قرار می دهد. بروز مشکلاتی مثل افسردگی و اختلال اضطرابی و اختلال در الگوهای والدینی بدنبال این واقعه در والدین گزارش شده است. مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر برنامه توانمند سازی بر تعامل مادر- نوزاد نارس بستری در بخش مراقبتهای ویژه نوزادان انجام گردید.

مواد و روشها: این مطالعه از نوع کارآزمایی بالینی با گروه کنترل بود. تعداد ۱۴۰ مادر دارای نوزاد نارس بستری در بخش مراقبت ویژه نوزادان، به روش تصادفی در دو گروه آزمون و کنترل قرار داده شدند. ارتباط والدین با نوزاد و نقشهای والدی و تعامل مادر و نوزاد، با استفاده از برگه مشاهده رفتارهای دلبستگی اونت بررسی شد و داده ها توسط برنامه نرم افزاری SPSS (ویرایش ۱۶) تجزیه و تحلیل گردید.

یافته ها: میانگین کل رفتارهای دلبستگی مادران در گروه آزمون $52/01 \pm 6/45$ و در گروه کنترل $36/28 \pm 28/09$ می باشد و نتیجه آزمون تی مستقل ($P=0/001$) نشان داد که بین دو گروه تفاوت معنی داری وجود دارد.

نتیجه گیری: بر مبنای یافته های پژوهش و با توجه افزایش تعامل مادر و نوزاد نارس، پیشنهاد می شود پس از تولد نوزاد نارس، به والدین به خصوص مادران جهت مواجهه با نوزاد در بخش مراقبتهای ویژه و برقراری ارتباط مناسب با نوزاد آموزشهای لازم ارائه شود و مادران را جهت مراقبت از نوزاد نارس توانمند سازند.

واژه های کلیدی: بخش مراقبت ویژه نوزادان، برنامه توانمند سازی، تعامل مادر، نوزاد، نوزاد نارس